

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 25302

гр. София, 18.07.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 76 СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАЯ Й. МИХАЙЛОВА

като разгледа докладваното от МАЯ Й. МИХАЙЛОВА Гражданско дело № 20221110154081 по описа за 2022 година

В изпълнение на разпоредбата на чл. 140 от ГПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

Насрочва делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **12.10.2023 г. от 13.30 часа**, за когато да се призоват страните.

Съдът, след като констатира, че исковата молба е редовна, а предявеният иск – допустим, на основание чл. 146, ал. 1 във вр. с чл. 140 от ГПК, изготви **следния проект за доклад по делото**:

1. Ищецът П. К. Г. е предявил срещу ответника СДВР, ЕИК ..., осъдителен иск с правно основание чл. 234, ал. 1 ЗМВР за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **20 988 лв.**, представляваща обезщетение при прекратяване на служебно правоотношение на държавен служител по ЗМВР, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 05.10.2022 г., до окончателното изплащане на сумата. Претендира разноски.

Ищецът твърди, че трудовото правоотношение с ответника било прекратено със заповед № 513з-9228 от 20.12.2019 г. Претендира обезщетение за 16 години стаж в МВР.

Представя към исковата молба под опис заверени преписи от документи, като тези писмени доказателствени средства следва да бъдат приети като допустими, относими и необходими за правилното решаване на повдигнатия пред съда материалноправен спор.

2. В едномесечния преклузивен срок по чл. 131 ГПК от СДВР е постъпил отговор, с който оспорва предявения иск по размер. Не оспорва, че между него и ищеца е съществувало трудово правоотношение по силата на ТД № 513р-8906 от 02.02.2017 г., което било прекратено със Заповед № 513р-9228 от 20.12.2019 г. с налагане на дисциплинарно наказание „Уволнение“. Посочва справка с рег. № 513р-102711 от 20.10.2022 г., според която ищецът имал прослужени 11 години 9 месеца и 16 дни в МВР. Сочи, че претендираното обезщетение било в размер на 13 223, 76 лв. и било изцяло изплатено. Твърди, че на ищеца била изплатена и сума в размер на 4 850, 11 лв., представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на 104 дни. Оспорва дължимостта на лихва върху сумата от 20.12.2019 г. до датата на подаване на исковата молба. Прави възражение за давност. Претендира разноски.

Представя към отговора на исковата молба под опис заверени преписи от документи, като тези писмени доказателствени средства следва да бъдат приети като допустими, относими и необходими за правилното решаване на повдигнатия пред съда материалноправен спор.

По исковете:

Предявени са искове с правно основание **чл. 234 ЗМВР.**

На основание чл. 154 ГПК:

В тежест на ищеца е да докаже, че е бил в трудово правоотношение с ответника, прекратяване на служебното правоотношение, както и размера на претендираното обезщетение при прекратяване на трудово правоотношение.

В тежест на ответника е да докаже, че дължимото на ищеца на основание чл. 234, ал.1 от Закона за МВР еднократно парично обезщетение действително е било изплатено, за което не сочи доказателства.

С оглед направеното от ответника възражение за изтекла погасителна давност в тежест на ищеца е да ангажира доказателства, че давността не е изтекла или е била прекъсната.

В тежест на ответника при доказване на посочените обстоятелства е да докаже направеното възражение за изтекла погасителна давност.

По отношение на предявения с молба от 17.11.2022 г. иск с правно основание чл. 86 ЗЗД за заплащане на законна лихва върху процесната главница за период от 20.12.2019 г., съдът следва да отбележи, че е недопустимо предявяването на нов иск с уточнение на искова молба, като такъв иск може да бъде заведен отделно от настоящото производство.

По доказателствените искания:

Съдът констатира, че ищецът не е посочил банкова сметка или друг начин на плащане, поради което следва да му бъдат дадени указания в тази насока.

С оглед становището на ответника и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 ГПК безспорно между страните и ненуждаещо се от доказване е обстоятелството, че между страните е съществувало валидно трудово отношение по силата на ТД № 513р-8906 от 02.02.2017 г., което било прекратено със Заповед № 513р-9228 от 20.12.2019 г. с налагане на дисциплинарно наказание „Уволнение“.

Съдът приканва страните към постигане на спогодба, медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора, като им разяснява, че ако използват способите за медиация по Закона за медиацията, ще направят по-малко разноски по производството, като ще уредят по-бързо правния спор, предмет на настоящото съдебно производство. До спогодба може да се достигне и по време на процеса, като съдът може да я одобри, ако не противоречи на закона или добрите нрави, като с определение прекрати съдебното производство.

ПРИЕМА за разглеждане предявените искове.

ДОПУСКА представените писмени доказателства от ищеца с исковата молба и от ответника с отговора на исковата молба.

УКАЗВА на ищеца в срок до съдебното заседание да представи банкова сметка или да посочи друг начин за плащане.

НЕ ПРИЕМА за съвместно разглеждане в производството по настоящето дело заявления с депозираното на 17.11.2022 г. уточнение на искова молба от ищеца П. К. Г. иск с правно основание чл. 86 ЗЗД за заплащане на законна лихва върху процесната главница за период от 20.12.2019 г.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ към спогодба за окончателно уреждане на правния спор, предмет на делото.

Да се изпрати на страните препис от настоящото определение, а на ищеца – и препис от отговора на исковата молба, като съдът им указва, че могат **най-късно** в първото по делото заседание да вземат становище във връзка с дадените указания и доклада по делото, като предприемат съответните процесуални действия в тази връзка.

В случай че в този срок страните не представят писмени доказателства или не поискат допускането на гласни доказателствени средства за установяване на обстоятелствата, относно които съдът в писмения доклад е констатирал, че не сочат доказателства, **те губят възможността да направят това по-късно**, освен ако пропускът се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____